

πίναξ περιέχων τὰ ὀνόματα πάντων τῶν συνδραμόντων εἰς φιλανθρωπικούς σκοπούς κατὰ τὰ τελευταῖα ταῦτα ἔτη. Τῇ βοήθειά λοιπὸν πλαστῶν ἐγγράφων κακοηθέστατα παρακεχαραγμένων κηρύττουσι τὴν σύστασιν καὶ οἰκοδόμησιν ὀφθαλμοτροφείου, τὴν ἐπισκευὴν νοσοκομείου, τὴν ἀποκόμισιν τῶν ἐρειπίων πυρποληθέντος τινὸς χωρίου καὶ τὰ τοιαῦτα. Οἱ πράκτορες δὲ τῆς Ἑταιρίας ἔχοντες τὰ ἐγγράφα ταῦτα πάντα ἐν τάξει ἐπικεκυρωμένα, ἀποστέλλονται εἰς διάφορα μέρη καὶ συλλέγουσι χρήματα, ἅτινα κατατίθενται ἐν τῷ ἐταιρικῷ ταμείῳ, ἐξ οὗ λαμβάνουσι οἱ πράκτορες πλὴν τῆς μερίδος αὐτῶν ὡς ἑταῖροι καὶ 30 % διὰ τὴν μεσιτείαν τῶν. Ἡ ἀστυνομία δραστηρίως ἐνεργήσασα, καὶ διὰ τῶν καταθέσεων ἑνὸς τῶν συλληφθέντων, κατώρθωσε νὰ συλλάβῃ τινὰ τῶν ἀξιωσιμῶν μελῶν ἐν Βρεσλαυίᾳ καὶ Φραγκφούρτῃ, ἔνθα ὑπῆρχον ὑποκαταστήματα τῆς βδελυρᾶς ταύτης Ἑταιρίας.

* *

Ἡ στατιστικὴ ἀπέδειξεν ὅτι τὴν Γερμανίαν λυραίνεται στρατιὰ ὅλη ἐκ 200,000 ἐπαίτων εἰσπραττόντων κατ' ἔτος ὑπὲρ τὰ 80 ἑκατομύρια φράγκων. Ἡ ἐπαίτεια εἶνε σχετικῶς ἐν ἑκ τῶν μᾶλλον προσοδοφόρων ἐπαγγελμάτων. Εἰς ἐπαίτης, συλληφθεὶς ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας, ἔφερον εἰς τὸ βολάντιόν του περὶ τὰ 20 φράγκα, πρὶν τριημέρου μόνον ἐπαίτειας. Μ.

Διατί φαινεται

ΤΟ ΣΤΕΡΕΩΜΑ ΚΥΑΝΟΥΝ ;

Τὸ φαινόμενον τοῦτο ἠρμηνεύθη πολυτρόπως, ἀλλ' οὐδέποτε ἐπαρκῶς. Κατὰ τὸν Χέλμχολς, τὸ ἡλιακὸν φῶς ἀντανεκλάται ὑπὸ τῶν ἐν τῇ ἀτμοσφαίρᾳ μορίων τοῦ ἀέρος. Τὰ μόρια ταῦτα, ὄντα λίαν μικρὰ, ἀντανεκλάσι κατὰ προτίμησιν τὰ βραχύτερα τοῦ φωτὸς κύματα, δηλαδή τὰ κυανᾶ, ἀφίνουσι δὲ νὰ διέρχωνται δι' αὐτῶν τὰ μακρότερα κύματα, ἅτινα ἀντιστοιχοῦσι πρὸς τὸ πράσινον καὶ τὸ ἐρυθρὸν φῶς. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ξύλον, ἐπιφερόμενον ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας ὕδατος ἀκινήτου, ἀπομακρύνει τὰ λεπτότατα κυμάτια, ὅσα θὰ παρῆγε σταγῶν ὕδατος πίπτουσα ἐγγὺς αὐτοῦ· τὸ αὐτὸ δὲ ξύλον ἐν τοῖς μεγάλῳις κύμασι τοῦ ἁγανοῦς ὠκεανοῦ θὰ ὠθεῖτο πῆδε κάκεισε, ὀλίγον ἢ οὐδὲν ἐμποδίζον τῶν κυμάτων τὴν πρόοδον. Ἐτέραν θεωρίαν μᾶλλον πιθανὴν ἀνέπτυξεν ἐν τῇ «Φιλοσοφικῇ Ἀποθῆκῃ» τοῦ Λονδίνου ὁ Νίκολς. Κατὰ τὴν θεωρίαν τοῦ Γιούγκ καὶ Χέλμχολς περὶ τῆς ἐντυπώσεως τῶν χρωμάτων, ὑπάρχουσι ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τρεῖς σειραὶ νευρικῶν ἄκρων· εἰς μίαν τούτων ἐπιδρῶσι κατ' ἐξοχὴν αἱ ἐρυθραὶ ἀκτίνες, εἰς τὴν ἑτέραν αἱ πράσιναι, εἰς δὲ τὴν τρίτην αἱ ἰοβαφεῖς. Ἡ τοῦ χρώματος ἐντύπωσις εἶνε ἀποτέλεσμα τῶν ἐντάσεων τῶν τριῶν τούτων

ἐπιενεργειῶν. Ἡ ἐπὶ τὰ νεῦρα ταῦτα ἐντύπωσις δὲν διατελεῖ εἰς εὐθείαν ἀναλογίαν πρὸς τὴν ἔντασιν τῆς ἀκτίνος, καθ' ὅσον τὰ διάφορα νευρικά ἄκρα ὑπόκεινται εἰς νόμους οὐχὶ τοῦ αὐτοῦ. Τὰ «ἰοβαφῆ» νεῦρα ὑπάρχουσι λίαν εὐαίσθητα ἀπέναντι ἀκτίνων σφῆδρα ἀσθενῶν· τὰ «πράσινα» τούναντιον καὶ τὰ «ἐρυθρὰ» νεῦρα καθ' ὅλου δὲν ἐνεργοῦσιν. Ὅσον αὐξάνεται τὸ φῶς κατὰ τὴν ἔντασιν, τοσοῦτον αὐξάνονται κατὰ τὴν ἐνέργειαν τὰ «ἐρυθρὰ» καὶ τὰ «πράσινα» νεῦρα, ἐν ᾧ τὰ «ἰοβαφῆ» ἀπανδῶσι καὶ θαμβοῦνται. Ἀπέναντι ἀκτίνων φαεινοτάτων καὶ ἀμαυρωτικῶν τὰ «ἐρυθρὰ» νεῦρα ὑπάρχουσιν εὐαίσθητότατα. Οὕτω δὴ ἐκ τῶν ἀπλῶν χρωμάτων, ὅσον αὐξάνεται ἡ λαμπρότης, τὸ ἐρυθρὸν καὶ τὸ πράσινον μεταποιοῦνται εἰς ξανθόν, τὸ δὲ κυανοῦν γίνεται λευκόν. Τὸ ἡμερήσιον φῶς, κατὰ τὰς συνήθεις ἐντάσεις, ἐπιδρᾷ ἐξ ἴσου εἰς τὰς τρεῖς σειράς τῶν νευρικῶν ἄκρων· ἡ δὲ τελικὴ ἐντύπωσις εἶνε ἡ λευκότης. Ἀλλὰ τὸ ἡμερήσιον φῶς εἶνε αὐτὸ τὸ ἡλιακὸν φῶς, ἐξασθενούμενον ὑπὸ διαφόρων διακεχυμένων ἀντανεκλάσεων. Αἱ εὐθεταὶ ἡλιακαὶ ἀκτίνες, ἐὰν τὰς ἀφῶμεν νὰ πέσωσιν ἐπὶ πράγματος ἄχρου, φαίνονται καὶ αὐταὶ λευκαί. Ἄλλ' ἐὰν πειραθῶμεν κατὰ τὴν μεσημβρίαν ἀνεφέλου ἡμέρας νὰ ἐνατενίσωμεν εἰς τοῦ ἡλίου τὸν δίσκον, ἔχομεν ἐντύπωσιν θαμβωτικωτάτου ξανθοῦ ἴτιο κιτρινοῦ. Κυρίως εἰπεῖν αἱ εὐθεταὶ ἀκτίνες δὲν διαφέρουσι κατὰ τὴν σύνθεσιν τοῦ διακεχυμένου ἡμερησίου φωτός· ἀλλ' αὐτὰ τὰ «ἰοβαφῆ» νεῦρα δὲν δύναται νὰ μεταδώσωσι τὴν ἐνέργειαν φωτὸς τοσοῦτον ἰσχυροῦ. Ἡ σελήνη, ἔχουσα φωτιστικὴν δύναμιν ἀσυγκρίτως μικροτέραν τοῦ ἡλίου, φαίνεται λαμπρὰ καὶ δὴ λαμπροτέρα τοῦ ἀνοικτοῦ στερεώματος. Μεταβαίνοντες ἀπὸ τῆς ἐντάσεως τῶν σεληνιακῶν ἀκτίνων εἰς τὰς προερχομένας ἐκ τινος ἀντιστοίχου μέρους τοῦ ἀνοικτοῦ στερεώματος, ποιῶμεν τὸ αὐτὸ μέγα βῆμα, ὡς ἀπὸ τῆς ἡλιακῆς λαμπρότητος εἰς τὴν σεληνιακὴν. Καθόλου, τὸ λευκὸν φῶς θὰ φανῇ μᾶλλον καὶ μᾶλλον κυανοῦν, ὅσον ἐλαττοῦται ἡ ἔντασις· οὗτος δὲ ὁ νόμος ἐφαρμόζεται ἐπὶ τὰ στερεώματα· ἐπειδὴ δὲ τὸ ὑπ' αὐτῶν ἀντανεκλώμενον φῶς ἀποβαίνει μᾶλλον καὶ μᾶλλον ἀδύνατον, θὰ αὐξήσῃ κατὰ τὴν κυανότητα, καὶ ἐὰν μὴ μεταβληθῇ κατὰ τὴν σύνθεσιν τὸ φῶς δι' ἧς πάσχει ἀντανεκλάσεως.

Γινώμαι καὶ σκέψεις ἠθικαὶ τοῦ δουκὸς

ΔΕ-ΛΑ-ΡΟΣΦΟΥΚΩ

[Μετάφρασις Γ. Ζωχιού.]

358.

Ἀληθὲς τῶν χριστιανικῶν ἀρετῶν δείγμα εἶναι ἡ ταπεινοφροσύνη, ὃ δὲ ταύτης ἀμοιρῶν ἐλαττωμάτων μετέχει· κρύπτει δὲ ταῦτα ἀπὸ